

به نام خدا

این برنامه یک چت روم با زبان پایتون و بر اساس معماری Peer-to-Peer است که از پروتکل TCP برای ارسال پیام های رمز شده به کمک متد AES رمز نگاری شده است.

با توجه به اینکه برنامه حساسیت زیادی به تاخیر های زمانی لحظه ای ندارد و ارسال کامل و صحیح پیام ها برای ما از اهمیت بیشتری برخوردار است پس از پروتکل TCP برای ارسال پیام ها استفاده شده است که به نسبت UDP بسته ها با ضمانت بالا و درصد خطای کمتر در مقصد دریافت میشوند.

سناریوی کلی

یک کاربر با آدرس آیپی و پورت مشخص وارد برنامه میشود و میتواند اقدام به چت با فرد جدیدی کند یا پیام های ارسالی از سمت دیگر کاربران را مشاهده نماید و به آن ها پاسخ دهد.

هر کاربر که بعنوان یک Peer شناخته میشود لیستی از دیگر Peer ها دارد که با آنها تا کنون مکالمه داشته است و به ازای هر Peer یک thread وجود دارد که در حال listening است و پیام های ارسالی از سوی آن کاربر را دریافت میکند.

همچنین یک thread دیگر تمام مدت در حال چک کردن و accept کردن peer های جدیدی است که درخواست شروع مکالمه را دارند

در هر شیئی Peer یک آبجکت کلاس message وجود دارد که در آن تمامی پیام های رد و بدل شده میان ما و آن peer است به همراه تاریخ ارسال و دیده شدن یا نشدن آن پیام توسط طرفین است.

رمز نگاری

برای انتخاب الگوریتم رمز نگاری ابتدا الگوریتم های سزار و Vigenère بود که به کمک روش های ریاضی یا آماری (به کمک فرکانس حروف) میتوانستیم به متن رمز شده دستیابی پیدا کنیم.

گزینه ی بعدی الگوریتم DES بود که به علت های زیر گزینه ی مناسبی به نظر نمی آمد:

- وجود چهار کلید ضعیف که استفاده از آن ها میتواند رمزنگاری را ضعیف کند

- وجود 6 کلید نسبتا ضعیف

- همچنین چون مکمل یک کلید متن DES شده ی آن هم مکمل است پس عملا تعداد کلید های قابل استفاده به نصف کاهش پیدا میکند.

گزینه ی بعدی الگوریتم AES است که از دسته الگوریتم هایی است که هر کاربر یک کلید عمومی دارد که همه افراد درون شبکه از آن آگاهند و یک کلید خصوصی که فقط خودش از آن اطلاع دارد.

این الگوریتم از NP بودن مسئله prime factorization و اینکه الگوریتم کارآمدی برای حل این مسئله وجود ندارد استفاده میکند. برای رمز کردن یک پیام اگر از کلید عمومی فرد مقابل استفاده کنیم میتوانیم اطمینان پیدا کنیم که فقط فردی که کلید خصوصی را دارد میتواند آن را رمز گشایی کند. (با توجه به نحوه درست شدن کلید ها و قضیه ی اویلر)

در ادامه در این الگوریتم میان دو کاربر و به ازای هر جلسه باید یک session key درست شود که میان این دو نفر مشترک است و برای این کار ما نیاز به داشتن public key فرد مقابل داریم.

در این برنامه پس از برقراری ارتباط TCP افراد برای یکدیگر کلید عمومی خود را ارسال میکنند. البته این روش ایمن نیست و سناریو های مختلفی برای سواستفاده وجود دارد برای مثال اگر Alice و Bob بخواهند باهم ارتباط برقرار کنند. اگر فرد سومی کلید عمومی خودش را برای Bob بفرستد میتواند خودش را جای Alice بزند و بجای Alice با Bob مکالمه کند.

برای حل این مشکل دو روش PKI و Web of Trust وجود دارد که به علت محدودیت زمانی انجام نشد.

